

Engelsk Lovgivning i 1886.

„Englishwoman's review“ betegner det forløbne Aar som et usædvanlig frugtbart Aar, en Høstens Tid. Følgende er et Udtog af dets Oversigt:

Tidlig paa Aaret oplevede vi et glimrende Udfald af den nationale Indsigelse mod Loven om smitsomme Sygdomme.

Næst dette i Vigtighed var Vedtagelsen af Loven om Værgemaal for Umyndige, ved hvilken en Moder, som er bleven Enke, indsattes til sine Børns lovlige Værge. Loven indfører paa ingen Maade lige Rettigheder for Faderen og Moderen, men den afhjælper en haard Urctfærdighed. Den indsætter en Moder, som overlever Faderen, til sine Børns Værge, enten alene, naar Faderen ingen Værge har udnævnt, eller i Forening med den, han maatte have udnævnt; har han ikke udnævnt nogen, eller er denne død, kan den vedkommende Domstol beskikke en Værge til at handle i Forening med hende. Hun kan kun berøves denne sin naturlige og nu lovlige Rettighed ved en Retskjendelse, idet Retten ved at udstede et Separations- eller Skilsmisdekret imod hende kan erklære hende for at være uskikket til at have Raadighed over sine Børn, men for lignende daarlig Opførsel kan Faderen ogsaa ved Dom erklæres for uskikket. Til lige er den Mangel paa Evne, en Moder i Følge den tidligere Lov havde til ved sin Død at udnævne nogen som helst til Værge for sine Børn, afhjulpen, og hun kan ved Testament eller anden Viljeserklæring udnævne, hvilken Værge hun vil, til at virke sammen med en, Faderen har indsat. For det Tilfælde, at hun skulde dø før sin Mand, kan hun endogsaa foreløbig udnævne en eller anden til at optræde som sit Barns Værge sammen med Faderen, og Retten vil stadfæste denne Udnævnelse, hvis Faderen efter dens Mening er uskikket til at have Omsorg for sine Børn.

En af Lovens vigtigste Foranstaltninger sætter Moderen i Stand til, medens hun lever sammen med sin Mand, at henvende sig til Domstolene i ethvert Spørgsmaal angaaende Raadigheden over hendes Barn eller Retten til Adgang til det, og paalægger disse at tage Hensyn til Barnets Velfærd, Forældrenes Opførsel og saa vel Moderens som Faderens Ønsker.

Imidlertid berører Loven ikke Moderens naturlige Krav paa Raadighed over sit Barn i Tilfælde af Uenighed mellem Faderen og hende. Nu som før har Faderen ene Ret til at bestemme Børnenes Opdragelsesmaade, i hvilken Religion de skulle opvoxe, og deres Opholdssted. Han kan unddrage dem fra hendes Varetægt, og Domstolene ville kun hjælpe hende, hvis det kan bevises, at Børnene have lidt stor legemlig eller sjælelig Skade af den Maade, han har behandlet dem paa, eller hvis hans Opførsel har været saadan, at den berettiger hende til Skilsmisse.

Endnu en vigtig Forandring i Loven vedrørende gifte Kvinder er indført i 1886, nemlig Loven om gift Kvindes Underhold, hvorved den forladte Hustru faar Ret til Underholdningsbidrag fra den bortløbne Mand til sig og sine Børn under 10 Aar. Retten tilkjender hende et ugenligt Beløb efter hans Formuesforhold. Hidtil havde Manden kun Forpligtelse